

kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) — Przepisy państwa członkowskiego dopuszczające wprowadzenie do obrotu w tym państwie, bez uprzedniego pozwolenia, produktów leczniczych mających niższą cenę i podobne właściwości co produkty lecznicze objęte pozwoleniem

Sentencja

- 1) Poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy art. 4 ustawy Prawo farmaceutyczne z dnia 6 września 2001 r., znowelizowanej ustawą z dnia 30 marca 2007 r., z tego względu, że przepis ten zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produkty lecznicze pochodzenia zagranicznego zawierające te same substancje czynne, tę samą dawkę i postać, co produkty lecznicze, które otrzymały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu w Polsce, pod warunkiem w szczególności że cena tych sprowadzonych produktów leczniczych jest konkurencyjna w stosunku do ceny produktów leczniczych, które uzyskały takie pozwolenie, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 6 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1394/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Post Danmark A/S przeciwko Konkurrencerådet

(Sprawa C-209/10) (¹)

(Artykuł 82 WE — Przedsiębiorstwo pocztowe zajmujące pozycję dominującą i na którym ciąży obowiązek świadczenia usług powszechnych w zakresie doręczania niektórych przesyłek adresowanych — Stosowanie niskich cen wobec niektórych dawnych klientów konkurenta — Brak dowodów dotyczących zamiaru — Dyskryminacja cenowa — Niskie i wybiórcze ceny — Rzeczywiste lub prawdopodobne wykluczenie konkurenta — Wpływ na konkurencję i, z tego względu, na konsumentów — Obiektywne uzasadnienie)

(2012/C 151/06)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Post Danmark A/S

Strona pozwana: Konkurrencerådet

przy udziale: Forbrugerkontakt a-s

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Højesteret — Wykładnia art. 82 WE (obecnie art. 102 TFUE) — Nadużycie pozycji dominującej — Zajmujące pozycję dominującą przedsiębiorstwo pocztowe, na którym ciąży obowiązek doręczania adresowanych listów i paczek, stosujące ceny doręczania przesyłek nieadresowanych obniżone wybiórczo do poziomu niższego niż całkowite koszty średnie tego przedsiębiorstwa, lecz wyższego niż jego średnie koszty przyrostowe — Nadużycie mające na celu wyeliminowanie konkurenta

Sentencja

Artykuł 82 WE należy interpretować w ten sposób, że polityka niskich cen stosowana w odniesieniu do niektórych ważnych dawnych klientów konkurenta przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą nie może być uznana za stanowiącą nadużycie wykluczające na tej tylko podstawie, że cena zastosowana przez to przedsiębiorstwo wobec jednego z owych klientów jest niższa od poziomu średnich kosztów całkowitych przypisywanych rozważanej działalności, lecz wyższa niż jego odpowiednio ocenione w postępowaniu w sprawie przed sądem krajowym średnie koszty przyrostowe. Aby ocenić to, czy w okolicznościach takich jak okoliczności rozpatrywanej sprawy zachodziły skutki antykonkurencyjne, należy zbadać czy ta niemająca obiektywnego uzasadnienia polityka cenowa powoduje rzeczywiste lub prawdopodobne wyeliminowanie konkurenta ze szkodą dla konkurencji, a z tego względu — dla interesów konsumentów.

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-243/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc na rzecz przemysłu hotelarskiego na Sardynii — Odzyskanie)

(2012/C 151/07)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Grespan i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, i P. Gentili, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepodjęcie w przewidzianym terminie wszelkich działań niezbędnych do zastosowania się do art. 2, 3 i 4 decyzji Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie programu pomocy Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. — nadużycia w stosowaniu pomocy N 272/98 C 1/04 (ex NN 158/03 i CP 5/2003) [notyfikowane jako dokument nr C(2008) 2997] (Dz.U. L 302 s. 9)

Sentencja

1) Nie podejmując w przewidzianym terminie wszelkich działań niezbędnych, aby odzyskać od beneficjentów pomoc przyznaną na podstawie programu pomocy uznanego za niezgodny z prawem i wspólnym rynkiem decyzją Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie programu pomocy „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. — nadużycia w stosowaniu programu pomocy N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 i CP 15/2003), Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2, 3 i 4 tej decyzji.

2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Véleclair SA przeciwko Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat

(Sprawa C-414/10) (¹)

(Podatek VAT — Szósta dyrektywa — Artykuł 17 ust. 2 lit. b) — Opodatkowanie towarów sprowadzanych z państw trzecich — Uregulowania krajowe — Prawo do odliczenia podatku VAT w przywozie — Warunki — Rzeczywista zapłata podatku VAT przez podatnika)

(2012/C 151/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Véleclair SA

Strona pozwana: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 17 ust. 2 lit. b) szóstej dyrektywy Rady 388/77/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s.1) — Uregulowania krajowe uzależniająca prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej od przywozu od rzeczywistej zapłaty tego podatku przez podatnika

Sentencja

Artykuł 17 ust. 2 lit. b) szóstej dyrektywy 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru

podatku należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala on państwu członkowskiemu uzależniać prawa do odliczenia podatku VAT w przywozie od uprzedniej rzeczywistej zapłaty tego podatku przez podatnika, w sytuacji gdy podatnik ten jest jednocześnie uprawnionym do odliczenia.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko 3M Italia SpA

(Sprawa C-417/10) (¹)

(Podatki bezpośrednie — Zakończenie postępowania zawisłych przed sądem orzekającym w ostatniej instancji w sprawach podatkowych — Nadużycie prawa — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Swobody gwarantowane traktatem — Zasada niedyskryminacji — Pomoc państwa — Obowiązek zapewnienia skutecznego stosowania prawa Unii)

(2012/C 151/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: 3M Italia SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Podatek dochodowy od osób prawnych — Przepisy krajowe przewidujące różne stawki podatku od dywidend spółek w zależności od ich miejsca siedziby — Transakcja handlowa z udziałem spółek będących rezydentami we Włoszech i spółek mających siedzibę za granicą — Decyzja administracji uznająca, że zastosowanie mają podatki należne w przypadku spółek będących rezydentami zagranicznymi — Pojęcie nadużycia zdefiniowane w sprawie C-255/02 Halifax i in. — Stosowanie do niezharmonizowanych podatków krajowych takich jak podatki bezpośrednie

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności zasada zakazu nadużycia prawa, art. 4 ust. 3 TUE, swobody zagwarantowane traktatem FUE, zasada niedyskryminacji, przepisy w zakresie pomocy państwa oraz obowiązek zapewnienia skutecznego stosowania prawa Unii, powinno być interpretowane w ten sposób, że nie stoi na przeszkodzie stosowaniu, w sprawie takiej jak ta przed sądem krajowym dotyczącej podatków